

REGULAMENTUL (UE) 2023/2844 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 13 decembrie 2023****privind digitalizarea cooperării judiciare și a accesului la justiție în cadrul procedurilor transfrontaliere în materie civilă, comercială și penală și de modificare a anumitor acte din domeniul cooperării judiciare**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (2) literele (e) și (f) și articolul 82 alineatul (1) litera (d),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În comunicarea sa din 2 decembrie 2020 intitulată „Digitalizarea justiției în Uniunea Europeană – O panoplie de posibilități”, Comisia a identificat necesitatea de a moderniza cadrul legislativ al procedurilor transfrontaliere ale Uniunii în materie civilă, comercială și penală, în conformitate cu principiul „digital în mod implicit”, asigurându-se în același timp existența tuturor măsurilor de protecție necesare pentru a se evita excluziunea socială și asigurând încrederea reciprocă, interoperabilitatea și securitatea.
- (2) Pentru a realiza un spațiu de libertate, securitate și justiție pe deplin funcțional, este important ca toate statele membre să acționeze în vederea reducerii oricăror disparități existente în ceea ce privește digitalizarea sistemelor și să valorifice oportunitățile oferite de mecanismele de finanțare relevante ale Uniunii.
- (3) În scopul consolidării cooperării judiciare și a accesului la justiție, actele juridice ale Uniunii care prevăd comunicarea dintre autoritățile competente, inclusiv organele și agențiile Uniunii, și dintre autoritățile competente și persoanele fizice și juridice în materie civilă și comercială ar trebui să fie completate prin stabilirea condițiilor pentru efectuarea unei astfel de comunicări prin mijloace digitale.
- (4) Prin prezentul regulament se urmăresc sporirea eficienței și a eficacității procedurilor judiciare și facilitarea accesului la justiție prin digitalizarea canalelor de comunicare existente, ceea ce ar trebui să conducă la economii de costuri și de timp, la reducerea sarcinii administrative și la o mai mare reziliență în situații de forță majoră pentru toate autoritățile implicate în cooperarea judiciară transfrontalieră. Utilizarea canalelor digitale de comunicare între autoritățile competente ar trebui să conducă la reducerea întârzierilor în soluționarea cauzelor, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung. Acest lucru ar trebui să fie în beneficiul persoanelor fizice, al entităților juridice și al autorităților competente ale statelor membre și să sporească încrederea în sistemele de justiție. Digitalizarea canalelor de comunicare ar fi, de asemenea, benefică în domeniul procedurilor penale transfrontaliere și în contextul luptei Uniunii împotriva criminalității. În această privință, nivelul ridicat de securitate pe care îl pot oferi canalele digitale de comunicare constituie un pas înainte, inclusiv în ceea ce privește protejarea drepturilor persoanelor implicate, cum ar fi dreptul la respectarea vieții private și de familie și dreptul la protecția datelor cu caracter personal.
- (5) Drepturile și libertățile fundamentale ale tuturor persoanelor vizate de schimbul electronic de date realizat în temeiul prezentului regulament, în special dreptul la acces efectiv la justiție, dreptul la un proces echitabil, principiul nediscriminării, dreptul la respectarea vieții private și de familie și dreptul la protecția datelor cu caracter personal, ar trebui să fie pe deplin respectate în conformitate cu dreptul Uniunii.

⁽¹⁾ JO C 323, 26.8.2022, p. 77.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 23 noiembrie 2023 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 decembrie 2023.

- (6) Atunci când își îndeplinesc obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament, toate entitățile ar trebui să respecte principiul independenței sistemului judiciar, ținând seama de principiul separării puterilor și de alte principii ale statului de drept.
- (7) Accesul efectiv la justiție este un obiectiv fundamental al spațiului de libertate, securitate și justiție. Transformarea digitală reprezintă un pas esențial către îmbunătățirea accesului la justiție și a eficienței, calității și transparenței sistemelor de justiție.
- (8) Este important să se creeze canale și instrumente adecvate prin care să se asigure că sistemele de justiție pot coopera digital în mod eficient. Este esențial, așadar, să se instituie, la nivelul Uniunii, un instrument uniformizat de tehnologie a informației care să permită un schimb electronic transfrontalier rapid, direct, interoperabil, fiabil, accesibil, securizat și eficient de date legate de cauze între autoritățile competente. Comisia și statele membre ar trebui să se asigure că profesioniștii din domeniul juridic sunt implicați în transformarea digitală a sistemelor de justiție.
- (9) Au fost dezvoltate instrumente pentru schimbul digital de date legate de cauze, ceea ce permite să se evite înlocuirea sistemelor informatice deja existente în statele membre sau necesitatea unor modificări costisitoare ale respectivelor sisteme. Sistemul de comunicare în cadrul e-justiției prin intermediul schimbului de date online (e-CODEX) al cărui cadru juridic este stabilit prin Regulamentul (UE) 2022/850 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ este principalul instrument de acest tip dezvoltat până în prezent pentru a asigura schimbul electronic transfrontalier rapid, direct, interoperabil, durabil, fiabil și securizat de date legate de cauze între autoritățile competente.
- (10) Digitalizarea procedurilor ar trebui să asigure accesul la justiție pentru toți, inclusiv pentru persoanele cu dizabilități. Sistemul informatic descentralizat și punctul de acces electronic european instituite prin prezentul regulament ar trebui să respecte cerințele privind accesibilitatea site-urilor web prevăzute în Directiva (UE) 2016/2102 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾. În același timp, metodele de plată electronică menționate în prezentul regulament ar trebui să respecte cerințele de accesibilitate prevăzute în Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾.
- (11) Prin crearea unor canale digitale de comunicare transfrontalieră ar trebui să se contribuie în mod direct la îmbunătățirea accesului la justiție, oferindu-li-se persoanelor fizice și juridice posibilitatea de a solicita protecția drepturilor lor și de a-și formula pretențiile, de a iniția proceduri și de a face schimb de date legate de cauze în format digital cu autoritățile judiciare sau cu alte autorități competente, în cadrul procedurilor care intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii în materie civilă și comercială.
- (12) Pentru a se asigura că instrumentele de comunicare electronică au un impact pozitiv asupra accesului la justiție, statele membre ar trebui să aloce resurse suficiente pentru îmbunătățirea competențelor și a alfabetizării digitale a cetățenilor și ar trebui să acorde o atenție deosebită asigurării faptului că lipsa competențelor digitale nu devine un obstacol în calea utilizării sistemului informatic descentralizat. Statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a asigura formarea tuturor profesioniștilor din domeniul justiției implicați, inclusiv a procurorilor, judecătorilor și personalului administrativ, precum și a autorităților competente, pentru a asigura utilizarea eficace a sistemului informatic descentralizat. Această formare ar trebui să vizeze îmbunătățirea funcționării sistemelor de justiție din întreaga Uniune, precum și respectarea drepturilor și valorilor fundamentale, permițându-le, în special, profesioniștilor din domeniul justiției să facă față în mod eficace oricărei probleme care ar putea apărea în cursul procedurilor sau al audierilor desfășurate prin videoconferință sau prin alte tehnologii de comunicare la distanță, din cauza naturii lor virtuale. Statele membre ar trebui să fie încurajate și sprijinite de Comisie să solicite granturi pentru activități de formare, în cadrul programelor financiare relevante ale Uniunii.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2022/850 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 privind un sistem informatizat pentru schimbul electronic transfrontalier de date în domeniul cooperării judiciare în materie civilă și penală (sistemul e-CODEX) și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1726 (JO L 150, 1.6.2022, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2016/2102 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind accesibilitatea site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public (JO L 327, 2.12.2016, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor (JO L 151, 7.6.2019, p. 70).

- (13) Prezentul regulament ar trebui să acopere digitalizarea comunicării în cauzele cu implicații transfrontaliere care intră în domeniul de aplicare al anumitor acte juridice ale Uniunii în materie civilă, comercială și penală. Aceste acte ar trebui enumerate în anexele la prezentul regulament. Comunicarea dintre autoritățile competente și organele și agențiile Uniunii, cum ar fi Parchetul European sau Eurojust, în cazurile în care acestea sunt competente în temeiul actelor juridice enumerate în anexa II, ar trebui de asemenea inclusă în domeniul de aplicare al prezentului regulament. În cazul în care practicienii în insolvență au, în temeiul dreptului intern, competența de a primi cereri de admitere a unor creanțe din partea unui creditor străin în cadrul unor proceduri de insolvență în temeiul Regulamentului (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾, aceștia ar trebui considerați a fi autorități competente în sensul prezentului regulament.
- (14) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere normelor care reglementează procedurile judiciare transfrontaliere stabilite prin actele juridice enumerate în anexele I și II, cu excepția normelor legate de comunicarea prin mijloace digitale introduse prin prezentul regulament. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere normelor de drept intern referitoare la desemnarea oricărei autorități, persoane sau organ care se ocupă de orice aspect al verificării și depunerii cererilor, documentelor și informațiilor. Cerințele prevăzute de dreptul intern aplicabil privind autenticitatea, exactitatea, fiabilitatea, credibilitatea și forma juridică adecvată a documentelor sau a informațiilor nu ar trebui să fie afectate, cu excepția normelor legate de comunicarea prin mijloace digitale introduse prin prezentul regulament.
- (15) Stabilirea faptului că o cauză are sau nu implicații transfrontaliere ar trebui realizată prin raportarea la actele juridice enumerate în anexele I și II. Dacă în actele juridice enumerate în anexele I și II se prevede explicit că o anumită procedură de comunicare între autoritățile competente ar trebui reglementată de dreptul intern, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice.
- (16) Obligațiile prevăzute de prezentul regulament nu ar trebui să se aplice comunicării orale, de exemplu prin telefon sau în persoană.
- (17) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice în ceea ce privește notificarea sau comunicarea actelor în temeiul Regulamentului (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾ sau în ceea ce privește obținerea de probe în temeiul Regulamentului (UE) 2020/1783 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾. Regulamentele respective prevăd deja norme specifice privind digitalizarea cooperării judiciare. Cu toate acestea, prin prezentul regulament ar trebui introduse anumite modificări în Regulamentul (UE) 2020/1784 pentru a îmbunătăți notificarea sau comunicarea electronică a actelor care trebuie efectuată direct către o persoană care are o adresă cunoscută în scopul notificării sau al comunicării în alt stat membru.
- (18) Atunci când Comisia colaborează cu actori externi în etapele de proiectare și realizare a punctului de acces electronic european, astfel de actori ar trebui să aibă experiență în dezvoltarea de sisteme informatice sigure, ușor de utilizat și accesibile.
- (19) Pentru a se asigura o comunicare securizată, eficientă, rapidă, interoperabilă, confidențială și fiabilă între statele membre în scopul procedurilor judiciare transfrontaliere în materie civilă, comercială și penală, ar trebui să se utilizeze o tehnologie de comunicare adecvată, în măsura în care sunt îndeplinite anumite condiții privind securitatea, integritatea și fiabilitatea actului primit și identificarea participanților la comunicare. Prin urmare, ar trebui instituit un sistem informatic descentralizat sigur, eficient și fiabil pentru schimburile de date efectuate în cadrul procedurilor judiciare transfrontaliere. Caracterul descentralizat al sistemului informatic ar trebui să aibă ca scop permiterea efectuării unor schimburi securizate de date între autoritățile competente, fără ca vreuna dintre instituțiile Uniunii să fie implicată în ceea ce privește conținutul respectivelor schimburi de date. Sistemul informatic descentralizat ar trebui, de asemenea, să facă posibile schimburi securizate de date între un stat membru și organele și agențiile Uniunii, cum ar fi Eurojust, în cazurile care intră în domeniul de aplicare al actelor juridice enumerate în anexa II.

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență (JO L 141, 5.6.2015, p. 19).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) (JO L 405, 2.12.2020, p. 40).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2020/1783 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (obținerea de probe) (JO L 405, 2.12.2020, p. 1).

- (20) Sistemul informatic descentralizat ar trebui să fie alcătuit din sistemele back-end din statele membre și cele ale organelor și agențiilor Uniunii relevante, precum și din puncte de acces interoperabile, prin intermediul cărora sistemele respective să fie conectate utilizând interconexiuni securizate. Punctele de acces ale sistemului informatic descentralizat ar trebui să se bazeze pe e-CODEX.
- (21) În scopul aplicării prezentului regulament, statele membre ar trebui să fie în măsură să utilizeze, în locul unui sistem informatic național, un software dezvoltat de Comisie (software de implementare de referință). Respectivul software de implementare de referință ar trebui să se bazeze pe o configurație modulară, în sensul că software-ul este structurat în pachete livrate separat de componentele e-CODEX necesare pentru a-l conecta la sistemul informatic descentralizat. O astfel de configurație ar trebui să permită statelor membre să reutilizeze sau să îmbunătățească infrastructura lor națională de comunicare judiciară existentă în scopul utilizării transfrontaliere. În ceea ce privește aspectele legate de obligațiile de întreținere, statele membre ar putea utiliza, de asemenea, un software dezvoltat de Conferința de la Haga de Drept Internațional Privat (iSupport).
- (22) Comisia ar trebui să fie responsabilă de elaborarea, dezvoltarea și întreținerea software-ului de implementare de referință, în conformitate cu principiul protecției datelor din faza de proiectare și cu principiul protecției datelor în mod implicit, precum și cu cerințele privind accesibilitatea. Comisia ar trebui să proiecteze, să dezvolte și să întrețină software-ul de implementare de referință respectând cerințele și principiile în materie de protecție a datelor stabilite în Regulamentele (UE) 2018/1725 ⁽⁹⁾ și (UE) 2016/679 ⁽¹⁰⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului și în Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹¹⁾, în special principiul protecției datelor din faza de proiectare și principiul protecției datelor în mod implicit, precum și un nivel ridicat de securitate cibernetică. În special, orice persoană fizică sau juridică care participă la crearea, dezvoltarea sau întreținerea sistemelor informatice naționale sau a software-ului de implementare de referință ar trebui să respecte respectivele cerințe și principii. Software-ul de implementare de referință ar trebui, de asemenea, să includă măsuri tehnice adecvate și să permită luarea de măsuri organizatorice, inclusiv măsurile de supraveghere necesare pentru a asigura un nivel de securitate și de interoperabilitate care să fie adecvat pentru schimbul de informații în contextul procedurilor judiciare transfrontaliere. Pentru a asigura interoperabilitatea cu sistemele informatice naționale, software-ul de implementare de referință ar trebui să poată implementa standardele procedurale digitale, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2022/850, pentru actele juridice corespunzătoare enumerate în anexele I și II la prezentul regulament.
- (23) Pentru acordarea unei asistențe rapide, securizate și eficiente solicitanților, comunicarea dintre autoritățile competente, cum ar fi instanțele și autoritățile centrale instituite în temeiul Regulamentelor (CE) nr. 4/2009 ⁽¹²⁾ și (UE) 2019/1111 ⁽¹³⁾ ale Consiliului, ar trebui să se desfășoare, în mod obișnuit, prin intermediul sistemului informatic descentralizat.
- (24) Transmiterea prin intermediul sistemului informatic descentralizat ar putea fi imposibilă ca urmare a unei perturbări a sistemului. Orice perturbare a sistemului ar trebui să fie remediată cât mai curând posibil de organele relevante ale Uniunii și de statele membre. Transmiterea ar putea fi, de asemenea, imposibilă în practică din cauza naturii fizice sau tehnice a ceea ce trebuie transmis, cum ar fi transmiterea de probe fizice sau necesitatea de a transmite actul original pe suport de hârtie pentru a evalua autenticitatea acestuia, sau în caz de forță majoră. Ca regulă generală, situațiile de forță majoră sunt rezultatul unor evenimente imprevizibile și inevitabile care provin dintr-o cauză care nu are legătură cu autoritatea competentă. Atunci când nu este folosit sistemul informatic descentralizat, comunicarea ar trebui efectuată prin cele mai adecvate mijloace alternative. Astfel de mijloace alternative ar trebui să implice, printre altele, ca transmiterea să fie efectuată cât mai rapid posibil și într-un mod securizat prin alte mijloace electronice securizate, printr-un serviciu poștal sau prin transmitere în persoană atunci când o astfel de transmitere este posibilă.

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽¹¹⁾ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

⁽¹²⁾ Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (JO L 7, 10.1.2009, p. 1).

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (JO L 178, 2.7.2019, p. 1).

- (25) Sistemul informatic descentralizat ar trebui utilizat implicit în comunicarea dintre autoritățile competente. Cu toate acestea, în scopul de a se asigura flexibilitatea cooperării judiciare, ar putea fi mai adecvate alte mijloace de comunicare în anumite situații. Acest lucru ar putea fi adecvat atunci când autoritățile competente au nevoie să desfășoare o comunicare personală directă și în special pentru comunicarea directă între instanțe în temeiul Regulamentelor (UE) 2015/848 și (UE) 2019/1111, precum și pentru comunicarea directă între autoritățile competente în temeiul Deciziilor-cadru 2005/214/JAI ⁽¹⁴⁾, 2006/783/JAI ⁽¹⁵⁾, 2008/909/JAI ⁽¹⁶⁾, 2008/947/JAI ⁽¹⁷⁾, 2009/829/JAI ⁽¹⁸⁾ ale Consiliului, al Directivei 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁹⁾ sau al Regulamentului (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁰⁾ în cazul în care comunicarea dintre autoritățile competente ar putea fi efectuată prin orice mijloace sau prin orice mijloace adecvate, astfel cum se prevede în actele respective. În astfel de cazuri, autoritățile competente ar putea utiliza mijloace de comunicare mai puțin formale, cum ar fi poșta electronică.

Alte mijloace de comunicare ar putea fi, de asemenea, adecvate în cazul în care comunicarea implică gestionarea de date sensibile sau în cazul în care conversia unei documentații voluminoase în format electronic impune o sarcină administrativă disproporționată autorității competente care trimite documentația. Având în vedere că autoritățile competente au de a face cu date sensibile, securitatea și fiabilitatea schimbului de informații ar trebui să fie asigurate întotdeauna atunci când se selectează mijloacele de comunicare adecvate. Sistemul informatic descentralizat ar trebui să fie întotdeauna considerat cel mai adecvat mijloc pentru schimbul de formulare stabilite prin actele juridice enumerate în anexele I și II la prezentul regulament. Cu toate acestea, schimbul de formulare s-ar putea realiza prin alte mijloace în cazurile în care autoritățile competente din state membre diferite sunt prezente în același loc dintr-un stat membru în scopul de a oferi asistență cu privire la executarea procedurilor de cooperare judiciară în temeiul actelor juridice enumerate în anexa II la prezentul regulament, dacă acest lucru este necesar având în vedere urgența situației, cum ar fi în situațiile prevăzute de Directiva 2014/41/UE în care autoritatea emitentă asistă la executarea ordinului european de anchetă în statul executant, sau în cazurile în care autoritățile competente din state membre diferite coordonează procedurile de cooperare judiciară în temeiul actelor juridice enumerate în anexa II la prezentul regulament în cadrul unei reuniuni în persoană.

- (26) În ceea ce privește componentele sistemului informatic descentralizat care se află în responsabilitatea Uniunii, în conformitate cu cerințele de securitate stabilite de Regulamentul (UE) 2022/850, entitatea care le administrează ar trebui să dispună de resurse suficiente pentru a asigura funcționarea lor corespunzătoare.
- (27) În scopul de a se facilita accesul persoanelor fizice și juridice la autoritățile competente în materie civilă și comercială, prin prezentul regulament ar trebui să fie instituit un punct de acces la nivelul Uniunii („punctul de acces electronic european”), ca parte a sistemului informatic descentralizat, care ar trebui să cuprindă informații pentru persoanele fizice și juridice cu privire la dreptul lor la asistență judiciară și prin intermediul căruia acestea să poată să depună cereri, să formuleze solicitări, să trimită, să ceară și să primească informații relevante din punct de vedere procedural, inclusiv dosare digitalizate sau părți din acestea, și să comunice cu autoritățile competente, sau prin intermediul căruia reprezentantul lor să poată să facă acest lucru în numele lor, în cazurile care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, sau prin intermediul căruia să li se notifice sau să li se comunice acte judiciare sau extrajudiciare. Punctul de acces electronic european ar trebui să fie găzduit pe portalul european e-justiție, care servește drept ghișeu unic pentru informații și servicii judiciare în Uniune.

⁽¹⁴⁾ Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare (JO L 76, 22.3.2005, p. 16).

⁽¹⁵⁾ Decizia-cadru 2006/783/JAI a Consiliului din 6 octombrie 2006 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce pentru hotărârile de confiscare (JO L 328, 24.11.2006, p. 59).

⁽¹⁶⁾ Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană (JO L 327, 5.12.2008, p. 27).

⁽¹⁷⁾ Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative (JO L 337, 16.12.2008, p. 102).

⁽¹⁸⁾ Decizia-cadru 2009/829/JAI a Consiliului din 23 octombrie 2009 privind aplicarea, între statele membre ale Uniunii Europene, a principiului recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la arestarea preventivă (JO L 294, 11.11.2009, p. 20).

⁽¹⁹⁾ Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală (JO L 130, 1.5.2014, p. 1).

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și de confiscare (JO L 303, 28.11.2018, p. 1).

- (28) Este aplicabil dreptul la asistență judiciară sau la asistență juridică prevăzut de dreptul Uniunii și de dreptul intern, în special dreptul la asistență judiciară astfel cum este stabilit prin Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²¹⁾, prin Regulamentele (CE) nr. 4/2009 și (UE) 2019/1111 ale Consiliului și prin Directiva 2003/8/CE a Consiliului ⁽²²⁾. Persoanele fizice și juridice ar trebui să fie în măsură să acceseze informațiile relevante care figurează pe portalul e-justiție prin linkuri existente în cadrul punctului de acces electronic european.
- (29) În contextul comunicării persoanelor fizice și juridice cu autoritățile competente în cauzele transfrontaliere în materie civilă și comercială, comunicarea electronică ar trebui utilizată ca alternativă la mijloacele de comunicare existente, inclusiv mijloacele naționale, fără a afecta modul în care persoanele fizice sau juridice comunică cu autoritățile lor naționale, în conformitate cu dreptul intern. În cazul comunicării persoanelor juridice cu autoritățile competente, ar trebui încurajată utilizarea implicită a mijloacelor electronice. Cu toate acestea, pentru a se asigura că accesul la justiție prin mijloace digitale nu contribuie la o și mai mare lărgire a decalajului digital, alegerea mijloacelor de comunicare, și anume a comunicării electronice, astfel cum este prevăzută în prezentul regulament, sau a altor mijloace de comunicare, ar trebui lăsată la latitudinea persoanelor în cauză. Acest lucru este deosebit de important pentru a se ține seama de situațiile specifice ale persoanelor care ar putea să nu dispună de mijloacele tehnice sau competențele digitale necesare pentru a accesa serviciile digitale și de situațiile specifice ale persoanelor cu dizabilități, dat fiind că statele membre și Uniunea s-au angajat să ia măsuri adecvate în conformitate cu Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități.
- (30) În vederea îmbunătățirii comunicării și transmiterii transfrontaliere electronice de acte prin sistemul informatic descentralizat, inclusiv prin punctul de acces electronic european, actelor transmise prin intermediul sistemului informatic descentralizat nu ar trebui să li se nege efectele juridice și acestea nu ar trebui considerate inadmisibile în proceduri exclusiv pentru motivul că sunt în format electronic. Acest principiu nu ar trebui totuși să aducă atingere evaluării efectelor juridice sau admisibilității respectivelor acte, care ar putea să constituie mijloace de probă în conformitate cu dreptul intern.
- (31) Pentru a se facilita audierile orale în cadrul procedurilor în materie civilă, comercială și penală cu implicații transfrontaliere, în prezentul regulament ar trebui să se prevadă utilizarea opțională a videoconferinței sau a altei tehnologii de comunicare la distanță.
- (32) Videoconferința sau altă tehnologie de comunicare la distanță ar trebui să permită autorității competente să autentifice identitatea persoanelor care urmează să fie audiate și să permită comunicarea vizuală, audio și orală în timpul audierii. Un simplu apel telefonic nu ar trebui considerat o tehnologie adecvată de comunicare de la distanță pentru audierile orale. Tehnologia utilizată ar trebui să respecte standardele aplicabile pentru protecția datelor cu caracter personal, a confidențialității comunicărilor și a securității datelor, indiferent de tipul de audiere pentru care este utilizată.
- (33) Efectuarea unei audieri prin videoconferință sau prin utilizarea unei alte tehnologii de comunicare la distanță nu ar trebui să fie refuzată exclusiv pentru motivul inexistenței unor norme naționale care să reglementeze utilizarea tehnologiilor de comunicare la distanță. În astfel de cazuri, ar trebui să se aplice mutatis mutandis cele mai adecvate norme aplicabile potrivit dreptului intern, cum ar fi normele referitoare la obținerea de probe.
- (34) Dreptul la interpretare nu ar trebui să fie afectat de prezentul regulament, iar utilizarea videoconferinței sau a altei tehnologii de comunicare la distanță în procedurile în materie civilă, comercială sau penală ar trebui să permită recurgerea la interpretare.
- (35) Pentru a facilita audierile orale în cadrul procedurilor în materie civilă și comercială cu implicații transfrontaliere, prezentul regulament ar trebui să prevadă utilizarea opțională a videoconferinței sau a altei tehnologii de comunicare la distanță pentru participarea părților sau a reprezentanților acestora la astfel de audieri, sub rezerva disponibilității tehnologiei relevante, a posibilității ca părțile să își exprime opinia cu privire la utilizarea unei astfel de tehnologii și a caracterului adecvat al utilizării unei astfel de tehnologii în circumstanțele specifice ale cauzei. Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice nici persoanele care asistă o parte, nici procurorii în cauzele în materie civilă și comercială să participe la audiere prin intermediul videoconferinței sau al altei tehnologii de comunicare la distanță, în conformitate cu dreptul intern aplicabil.

⁽²¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor (JO L 201, 27.7.2012, p. 107).

⁽²²⁾ Directiva 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii (JO L 26, 31.1.2003, p. 41).

- (36) Procedura de inițiere și de efectuare a audierilor prin videoconferință sau prin utilizarea altei tehnologii de comunicare la distanță ar trebui să fie reglementată, în materie civilă și comercială, de dreptul statului membru în care se desfășoară procedura. În cazul în care înregistrarea audierilor este prevăzută de dreptul intern al statului membru care desfășoară audierea în materie civilă sau comercială, părțile ar trebui să fie informate cu privire la aceste dispoziții legale și cu privire la posibilitatea lor de a formula obiecții în legătură cu înregistrarea, în cazul în care această posibilitate există.
- (37) Atunci când decide dacă să permită participarea părților și a reprezentanților acestora la o audiere în materie civilă și comercială prin videoconferință sau prin folosirea unei alte tehnologii de comunicare la distanță, autoritatea competentă ar trebui să aleagă o metodă adecvată pentru analizarea opiniilor părților în conformitate cu dreptul procedural național.
- (38) În cazul în care o autoritate competentă a decis, în cadrul unei proceduri în materie civilă sau comercială, să permită participarea a cel puțin uneia dintre părți sau a altor persoane la o audiere prin videoconferință, respectiva autoritate competentă ar trebui să ia măsurile necesare pentru ca persoanele în cauză să aibă acces la audierea respectivă prin videoconferință. În special, autoritatea competentă ar trebui să le trimită acestor persoane un link care să le permită să participe la videoconferința respectivă și să le ofere asistență tehnică. De exemplu, autoritatea competentă ar trebui să furnizeze instrucțiuni cu privire la software-ul care va fi utilizat și să organizeze, dacă este necesar, un test tehnic înainte de audiere. Autoritatea competentă ar trebui să țină seama de nevoile specifice ale persoanelor cu dizabilități.
- (39) În cazul în care un copil participă la o procedură în materie civilă sau comercială, în special în calitate de parte, în temeiul dreptului intern, copilul ar trebui să fie în măsură să participe la audiere prin videoconferință sau utilizând o altă tehnologie de comunicare la distanță prevăzută de prezentul regulament, ținând seama de drepturile sale procedurale. Pe de altă parte, în cazul în care copilul participă la procedură în scopul obținerii de probe în materie civilă sau comercială, de exemplu, în cazul în care copilul urmează să fie audiat în calitate de martor, acesta ar putea fi audiat și prin videoconferință sau prin altă tehnologie de comunicare la distanță în conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/1783.
- (40) În cazul în care o autoritate competentă solicită participarea unei persoane în scopul obținerii de probe în materie civilă sau comercială, participarea persoanei respective la audiere prin videoconferință sau prin altă tehnologie de comunicare la distanță ar trebui să fie reglementată de Regulamentul (UE) 2020/1783.
- (41) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice în cazul utilizării videoconferinței sau a altei tehnologii de comunicare la distanță în materie civilă și comercială dacă o astfel de utilizare este deja prevăzută în actele juridice enumerate în anexa I și nici în cauze care nu au implicații transfrontaliere. De asemenea, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice în cazul utilizării videoconferinței sau a altei tehnologii de comunicare la distanță în cadrul procedurilor de autentificare notarială.
- (42) În materie penală, procedura de inițiere și de efectuare a audierilor prin videoconferință sau prin utilizarea altei tehnologii de comunicare la distanță ar trebui să fie reglementată de dreptul statului membru care efectuează audierea. Statul membru care efectuează audierea prin videoconferință sau prin utilizarea altei tehnologii de comunicare la distanță ar trebui să fie înțeles ca fiind statul membru care a solicitat utilizarea videoconferinței sau a altei tehnologii de comunicare la distanță.
- (43) Normele stabilite în prezentul regulament privind utilizarea videoconferinței sau a altei tehnologii de comunicare la distanță pentru audierile în cadrul procedurilor de cooperare judiciară în materie penală nu ar trebui să se aplice audierilor efectuate prin videoconferință sau prin altă tehnologie de comunicare la distanță efectuate în scopul obținerii de probe sau al desfășurării unui proces care ar putea conduce la o decizie privind vinovăția sau nevinovăția unei persoane suspectate sau acuzate. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere Directivei 2014/41/UE, Convenției cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene sau Deciziei-cadru 2002/465/JAI a Consiliului ⁽²³⁾.

⁽²³⁾ Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind echipele comune de anchetă (JO L 162, 20.6.2002, p. 1).

- (44) Pentru a se garanta dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, ar trebui ca persoana suspectată, acuzată sau condamnată ori o persoană afectată, astfel cum este definită în Regulamentul (UE) 2018/1805, alta decât o persoană suspectată, acuzată sau condamnată, să își dea consimțământul cu privire la utilizarea videoconferinței sau a altei tehnologii de comunicare la distanță pentru o audiere în cadrul procedurilor de cooperare judiciară în materie penală. Autoritatea competentă ar trebui să aibă posibilitatea de a deroga de la cerința privind solicitarea consimțământului persoanei suspectate, acuzate sau condamnate sau al persoanei afectate numai în circumstanțe excepționale în care o astfel de derogare este justificată în mod corespunzător de amenințări grave la adresa siguranței publice și a sănătății publice, care se dovedesc a fi reale și prezente sau previzibile. Utilizarea unei derogări referitoare la solicitarea consimțământului în vederea utilizării videoconferinței ar trebui să se limiteze la ceea ce este necesar și ar trebui să respecte pe deplin Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”). În cazul în care consimțământul nu a fost solicitat, persoana suspectată, acuzată sau condamnată ori persoana afectată ar trebui să aibă posibilitatea de a introduce o cale de atac în conformitate cu dreptul intern și cu respectarea deplină a cartei.
- (45) În cazul în care drepturile unei persoane suspectate, acuzate sau condamnate sunt încălcate în contextul unei audieri efectuate prin videoconferință sau prin utilizarea unei alte tehnologii de comunicare la distanță, accesul la o cale de atac eficientă ar trebui garantat în conformitate cu articolul 47 din cartă. De asemenea, accesul la o cale de atac eficientă ar trebui să fie garantat pentru persoanele afectate, altele decât persoanele suspectate, acuzate sau condamnate, în contextul unei audieri efectuate prin videoconferință sau prin utilizarea unei alte tehnologii de comunicare la distanță în cadrul procedurilor desfășurate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1805.
- (46) Autoritățile competente responsabile cu privire la o audiere efectuată prin videoconferință sau prin utilizarea unei alte tehnologii de comunicare la distanță în materie penală ar trebui să se asigure că comunicarea dintre persoana suspectată, acuzată sau condamnată ori persoana afectată, în cadrul procedurilor desfășurate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1805, și avocatul acestora, atât imediat înainte de audiere, cât și în cursul acesteia, este confidențială în conformitate cu dreptul intern aplicabil.
- (47) În cazul în care o audiere prin videoconferință sau prin utilizarea unei alte tehnologii de comunicare la distanță este organizată în materie penală, autoritatea competentă care primește cererea de organizare a unei astfel de audieri (denumită în continuare „autoritatea competentă solicitată”) ar trebui să se asigure că persoana suspectată, acuzată sau condamnată ori persoana afectată, astfel cum este definită în Regulamentul (UE) 2018/1805, inclusiv persoanele cu dizabilități, au acces la infrastructura necesară pentru a utiliza tehnologia de videoconferință sau tehnologia privind un alt tip de comunicare la distanță. Aceasta ar trebui să includă responsabilitatea de a asigura accesul, de exemplu, la spațiile în care urmează să aibă loc audierea și la echipamentele tehnice disponibile. În cazul în care echipamentele tehnice nu sunt disponibile în spațiile de care dispune autoritatea competentă solicitată, ar trebui să fie posibil ca această autoritate să ia măsurile practice privind organizarea audierii în spațiile unei alte autorități în vederea desfășurării acesteia prin videoconferință sau prin utilizarea unei alte tehnologii de comunicare la distanță, dacă acest lucru este posibil în conformitate cu procedurile naționale.
- (48) Prin Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (²⁴) este stabilit un cadru de reglementare comun al Uniunii pentru recunoașterea mijloacelor de identificare electronică și a serviciilor electronice de încredere (denumite în continuare „serviciile de încredere e-IDAS”), în special semnături electronice, sigilii electronice, mărci temporale, servicii de distribuție electronică și autentificarea unui site internet), acestea fiind recunoscute la nivel transfrontalier ca având același statut juridic precum echivalentele lor fizice. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să prevadă utilizarea serviciilor de încredere e-IDAS în scopul realizării comunicării digitale.
- (49) În cazul în care un act transmis în cadrul comunicării electronice prevăzute de prezentul regulament necesită un sigiliu sau o semnătură, autoritățile competente ar trebui să utilizeze un sigiliu sau o semnătură electronică calificată, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 910/2014, iar persoanele fizice sau juridice ar trebui să utilizeze o semnătură electronică calificată sau o identificare electronică. Cu toate acestea, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere cerințelor formale aplicabile actelor prezentate în sprijinul unei cereri, care ar putea fi originale digitale sau copii certificate. De asemenea, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor de drept intern privind conversia actelor și nici cerințelor privind autenticitatea, exactitatea, fiabilitatea, credibilitatea și forma juridică adecvată a actelor sau a informațiilor, cu excepția condițiilor legate de comunicarea prin mijloace digitale introduse prin prezentul regulament.

(²⁴) Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

- (50) În scopul facilitării plății taxelor în cauzele cu implicații transfrontaliere care intră în domeniul de aplicare al actelor juridice ale Uniunii în materie civilă și comercială enumerate în anexa I, mijloacele tehnice de plată electronică a taxelor ar trebui să respecte normele aplicabile privind accesibilitatea. Utilizarea metodelor de plată disponibile la scară largă în întreaga Uniune, cum ar fi cardurile de credit, cardurile de debit, portofelele electronice și transferurile bancare, ar trebui să fie posibilă într-un mediu online și accesibilă prin intermediul punctului de acces electronic european.
- (51) Pentru asigurarea unei realizări depline a obiectivelor prezentului regulament și pentru alinierea actelor juridice existente ale Uniunii în materie civilă, comercială și penală la prezentul regulament, este necesar să se introducă modificări prin prezentul regulament în următoarele acte juridice: Regulamentele (CE) nr. 805/2004 ⁽²⁵⁾, (CE) nr. 1896/2006 ⁽²⁶⁾, (CE) nr. 861/2007 ⁽²⁷⁾, (UE) nr. 606/2013 ⁽²⁸⁾, (UE) nr. 655/2014 ⁽²⁹⁾, (UE) 2015/848 și (UE) 2018/1805 ale Parlamentului European și ale Consiliului. Prin modificările respective se urmărește să se asigure că comunicarea se realizează în conformitate cu normele și principiile stabilite în prezentul regulament. Modificările aduse directivelor și deciziilor-cadru în materie civilă, comercială și penală sunt introduse prin Directiva (UE) 2023/2843 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁰⁾.
- (52) În conformitate cu punctele 22 și 23 din Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație ⁽³¹⁾, Comisia ar trebui să evalueze prezentul regulament pe baza informațiilor colectate prin mecanisme de monitorizare specifice, inclusiv prin evaluări cantitative și calitative pentru fiecare dintre actele juridice enumerate în anexele I și II la prezentul regulament, pentru a evalua efectele reale pe care prezentul regulament le are în practică și, în special, pentru a examina impactul asupra eficienței și eficacității digitalizării cooperării judiciare transfrontaliere, precum și necesitatea unor acțiuni suplimentare.
- (53) Software-ul de implementare de referință dezvoltat de Comisie ca sistem back-end ar trebui să colecteze în mod programat datele necesare în scopuri de monitorizare, iar datele respective ar trebui să fie transmise Comisiei. Dacă statele membre aleg să utilizeze un sistem informatic național în locul software-ului de implementare de referință dezvoltat de Comisie, respectivul sistem ar putea fi echipat pentru a colecta în mod programat datele respective și, într-un astfel de caz, datele respective ar trebui să fie transmise Comisiei. Conectorul e-CODEX ar putea fi, de asemenea, echipat cu o funcționalitate care să permită extragerea datelor statistice relevante.
- (54) În cazurile în care datele privind numărul de audieri în cadrul cărora s-a utilizat videoconferința nu pot fi colectate în mod automat și în scopul limitării sarcinii administrative suplimentare aferente colectării datelor, fiecare stat membru ar trebui să desemneze cel puțin o instanță sau o autoritate competentă în scopul stabilirii unui eșantion de monitorizare. Instanța sau autoritatea competentă desemnată ar trebui să aibă sarcina de a colecta și de a furniza Comisiei astfel de date privind propriile audieri, ceea ce ar trebui să servească la estimarea cantității de date necesare pentru evaluarea prezentului regulament pentru un anumit stat membru. Instanța sau autoritatea competentă desemnată ar trebui să aibă competența de a efectua audieri prin videoconferință în conformitate cu prezentul regulament. În domeniile în care nu instanțele sau parchetele sunt considerate autorități competente în înțelesul prezentului regulament, ci alte autorități, cum ar fi notarii, eșantionul de monitorizare desemnat ar trebui să fie reprezentativ și pentru punerea în aplicare a prezentului regulament de către autoritățile respective.

⁽²⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui Titlu Executiv European pentru creanțele necontestate (JO L 143, 30.4.2004, p. 15).

⁽²⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (JO L 399, 30.12.2006, p. 1).

⁽²⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă (JO L 199, 31.7.2007, p. 1).

⁽²⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă (JO L 181, 29.6.2013, p. 4).

⁽²⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 655/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unei proceduri pentru ordonanța asigurătoare europeană de indisponibilizare a conturilor bancare în vederea facilitării recuperării transfrontaliere a datoriei în materie civilă și comercială (JO L 189, 27.6.2014, p. 59).

⁽³⁰⁾ Directiva (UE) 2023/2843 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2023 de modificare a Directivelor 2011/99/UE și 2014/41/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivei 2003/8/CE a Consiliului și a Deciziilor-cadru 2002/584/JAI, 2003/577/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI, 2008/947/JAI, 2009/829/JAI și 2009/948/JAI ale Consiliului, în ceea ce privește digitalizarea cooperării judiciare (JO L, 2023/2843, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2843/oj>).

⁽³¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (55) Aplicarea prezentului regulament nu aduce atingere separării puterilor și independenței justiției din statele membre și nici drepturilor procedurale consacrate în cartă și în dreptul Uniunii, cum ar fi directivele privind drepturile procedurale, și anume Directivele 2010/64/UE ⁽³²⁾, 2012/13/UE ⁽³³⁾, 2013/48/UE ⁽³⁴⁾, (UE) 2016/343 ⁽³⁵⁾, (UE) 2016/800 ⁽³⁶⁾ și (UE) 2016/1919 ⁽³⁷⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, și în special dreptului la interpretare, dreptului de a avea acces la un avocat, dreptului de a avea acces la dosarul cauzei, dreptului la asistență judiciară și dreptului de a fi prezent la proces.
- (56) Regulamentele (UE) 2016/679 și (UE) 2018/1725, precum și Directiva (UE) 2016/680 se aplică în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în cadrul sistemului informatic descentralizat. În vederea clarificării responsabilității pentru prelucrarea datelor cu caracter personal trimise sau primite prin intermediul sistemului informatic descentralizat, în prezentul regulament ar trebui să se indice cine trebuie să fie considerat „operator” în ceea ce privește datele cu caracter personal. În acest scop, ar trebui să se considere că fiecare entitate expeditoare sau destinatară a determinat separat scopul și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal.
- (57) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în ceea ce privește crearea sistemului informatic descentralizat, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁸⁾. Actele de punere în aplicare ar trebui să permită statelor membre să își adapteze sistemele informatice naționale relevante în scopul conectării la sistemul informatic descentralizat.
- (58) Întrucât obiectivele prezentului regulament, în special digitalizarea armonizată a cooperării judiciare transfrontaliere, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre acționând pe cont propriu, printre altele deoarece nu este posibil să se garanteze că sistemele informatice ale statelor membre și ale organelor și agențiilor Uniunii sunt interoperabile, dar, prin acțiunea coordonată a Uniunii, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (59) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (60) În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (61) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis observații formale la 25 ianuarie 2022,

⁽³²⁾ Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010, p. 1).

⁽³³⁾ Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012, p. 1).

⁽³⁴⁾ Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO L 294, 6.11.2013, p. 1).

⁽³⁵⁾ Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO L 65, 11.3.2016, p. 1).

⁽³⁶⁾ Directiva (UE) 2016/800 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind garanțiile procedurale pentru copii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale (JO L 132, 21.5.2016, p. 1).

⁽³⁷⁾ Directiva (UE) 2016/1919 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind asistența juridică gratuită pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare (JO L 297, 4.11.2016, p. 1).

⁽³⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește un cadru juridic uniform pentru utilizarea mijloacelor de comunicare electronică între autoritățile competente în cadrul procedurilor de cooperare judiciară în materie civilă, comercială și penală și pentru utilizarea mijloacelor de comunicare electronică între persoanele fizice sau juridice și autoritățile competente în cadrul procedurilor judiciare în materie civilă și comercială.

În plus, prezentul regulament stabilește norme privind:

- (a) utilizarea videoconferinței sau a altei tehnologii de comunicare la distanță în alte scopuri decât obținerea de probe în temeiul Regulamentului (UE) 2020/1783;
- (b) aplicarea semnăturilor electronice și a sigiliilor electronice;
- (c) efectele juridice ale actelor în format electronic;
- (d) plata electronică a taxelor.

(2) Prezentul regulament se aplică comunicării electronice în cadrul procedurilor de cooperare judiciară în materie civilă, comercială și penală, astfel cum se prevede la articolele 3 și 4, și audierilor efectuate prin videoconferință sau prin alt mijloc tehnologic de comunicare la distanță în materie civilă, comercială și penală, astfel cum se prevede la articolele 5 și 6.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „autoritate competentă” înseamnă o instanță, un parchet, o autoritate centrală și alte autorități competente care sunt definite în actele juridice enumerate în anexele I și II, care sunt desemnate în aceste acte sau care fac obiectul unei notificări în conformitate cu aceste acte, precum și organele și agențiile Uniunii care participă la procedurile de cooperare judiciară în conformitate cu actele juridice enumerate în anexa II. În sensul articolului 5, „autoritate competentă” înseamnă, de asemenea, orice instanță sau altă autoritate care are, în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, competența să efectueze audieri în materie civilă și comercială prin videoconferință sau prin altă tehnologie de comunicare la distanță. În sensul articolului 6, „autoritate competentă” înseamnă, de asemenea, orice instanță sau altă autoritate care participă la procedurile prevăzute în actele juridice enumerate în anexa II;
2. „comunicare electronică” înseamnă schimbul digital de informații prin internet sau prin altă rețea de comunicații electronice;
3. „sistem informatic descentralizat” înseamnă o rețea de sisteme informatice și de puncte de acces interoperabile care funcționează sub responsabilitatea și gestionarea individuală a fiecărui stat membru, a fiecărui organ al Uniunii sau a fiecărei agenții a Uniunii și care permite schimbul transfrontalier securizat și fiabil de informații;
4. „punct de acces electronic european” înseamnă un portal care este accesibil persoanelor fizice și juridice sau reprezentanților acestora, în întreaga Uniune, și care este conectat la un punct de acces interoperabil în contextul sistemului informatic descentralizat;
5. „taxe” înseamnă plățile percepute de autoritățile competente în contextul procedurilor desfășurate în temeiul actelor juridice enumerate în anexa I;
6. „videoconferință” înseamnă o tehnologie de transmisie audiovizuală care permite comunicarea bidirecțională și simultană a imaginii și a sunetului, permițând astfel o interacțiune vizuală, audio și orală.

CAPITOLUL II

COMUNICAREA DINTRE AUTORITĂȚILE COMPETENTE

Articolul 3

Mijloace de comunicare între autoritățile competente

(1) Comunicarea realizată în temeiul actelor juridice enumerate în anexa I între autoritățile competente din state membre diferite, precum și cea realizată în temeiul actelor juridice enumerate în anexa II între autoritățile competente din state membre diferite și între o autoritate competentă națională și un organ sau o agenție a Uniunii, inclusiv schimbul de formulare stabilite prin actele respective, se efectuează prin intermediul unui sistem informatic descentralizat securizat, eficient și fiabil.

(2) Cu toate acestea, comunicarea poate fi efectuată de autoritățile competente prin mijloace de comunicare alternative în cazul în care comunicarea electronică prevăzută la alineatul (1) nu este posibilă ca urmare a:

- (a) perturbării sistemului informatic descentralizat;
- (b) naturii fizice sau tehnice a materialului transmis; sau
- (c) unui caz de forță majoră.

În sensul primului paragraf, autoritățile competente se asigură că mijloacele de comunicare alternative utilizate sunt cele mai rapide și mai adecvate și că asigură un schimb de informații securizat și fiabil.

(3) Pe lângă excepțiile menționate la alineatul (2), în cazul în care utilizarea sistemului informatic descentralizat nu este adecvată într-o anumită situație, se poate utiliza orice alt mijloc de comunicare. Autoritățile competente se asigură că schimbul de informații realizat în temeiul prezentului alineat are loc într-un mod securizat și fiabil.

(4) Alineatul (3) nu se aplică în cazul schimbului de formulare prevăzute de actele juridice enumerate în anexele I și II.

În cazurile în care autoritățile competente din state membre diferite sunt prezente în același loc dintr-un stat membru în scopul de a oferi asistență cu privire la executarea procedurilor de cooperare judiciară în temeiul actelor juridice enumerate în anexa II, acestea pot face schimb de formulare prin alte mijloace adecvate, dacă acest lucru este necesar având în vedere urgența situației. Autoritățile competente se asigură că schimbul de formulare menționat în prezentul paragraf are loc într-un mod securizat și fiabil.

(5) Prezentul articol nu aduce atingere dispozițiilor procedurale aplicabile din dreptul Uniunii și din dreptul intern privind admisibilitatea actelor, cu excepția cerințelor referitoare la mijloacele de comunicare.

(6) Fiecare stat membru poate decide să utilizeze sistemul informatic descentralizat pentru comunicarea dintre autoritățile sale naționale în cazurile care intră în domeniul de aplicare al actelor juridice enumerate în anexa I sau II.

(7) Organele sau agențiile Uniunii pot decide să utilizeze sistemul informatic descentralizat pentru comunicarea în cadrul organului sau al agenției în cazurile care intră în domeniul de aplicare al actelor juridice enumerate în anexa II.

CAPITOLUL III

COMUNICAREA DINTRE PERSOANELE FIZICE SAU JURIDICE ȘI AUTORITĂȚILE COMPETENTE ÎN MATERIE CIVILĂ ȘI COMERCIALĂ*Articolul 4***Punctul de acces electronic european**

- (1) Pe portalul european e-justiție se creează un punct de acces electronic european.
- (2) Punctul de acces electronic european poate fi utilizat pentru comunicarea electronică între persoane fizice sau juridice ori reprezentanții acestora și autoritățile competente în următoarele cazuri:
- (a) procedurile prevăzute în Regulamentele (CE) nr. 1896/2006, (CE) nr. 861/2007 și (UE) nr. 655/2014;
 - (b) procedurile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 805/2004;
 - (c) procedurile de recunoaștere, o hotărâre de încuviințare a executării sau refuzarea recunoașterii prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 650/2012, (UE) nr. 1215/2012 ⁽³⁹⁾ și (UE) nr. 606/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului și în Regulamentele (CE) nr. 4/2009, (UE) 2016/1103 ⁽⁴⁰⁾, (UE) 2016/1104 ⁽⁴¹⁾ și (UE) 2019/1111 ale Consiliului;
 - (d) procedurile legate de eliberarea, rectificarea și retragerea:
 - (i) extraselor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 4/2009;
 - (ii) certificatelor europene de moștenitor și atestatelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 650/2012;
 - (iii) certificatelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1215/2012;
 - (iv) certificatelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 606/2013;
 - (v) atestatelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/1103;
 - (vi) atestatelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/1104;
 - (vii) certificatelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/1111;
 - (e) depunerea de către un creditor străin a unei cereri de admitere a unei creanțe în cadrul unei proceduri de insolvență în temeiul articolului 53 din Regulamentul (UE) 2015/848;
 - (f) comunicarea dintre persoanele fizice sau juridice ori reprezentanții acestora și autoritățile centrale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului și al Regulamentului (UE) 2019/1111 al Consiliului sau dintre acestea și autoritățile competente în temeiul capitolului IV din Directiva 2003/8/CE.
- (3) Comisia este responsabilă cu gestionarea tehnică, dezvoltarea, accesibilitatea, întreținerea și securitatea punctului de acces electronic european și cu asigurarea asistenței tehnice pentru utilizatori legate de acesta. Comisia furnizează asistența tehnică pentru utilizatori în mod gratuit.
- (4) Punctul de acces electronic european cuprinde informații pentru persoanele fizice și juridice cu privire la dreptul lor la asistență judiciară, inclusiv în proceduri transfrontaliere. Acesta asigură, de asemenea, condițiile pentru ca reprezentanții lor să poată acționa în numele lor. Punctul de acces electronic european le permite persoanelor fizice și juridice, ori reprezentanților acestora, în cazurile menționate la alineatul (2), să depună cereri, să formuleze solicitări, să trimită și să primească informații relevante din punct de vedere procedural și să comunice cu autoritățile competente sau să li se notifice sau comunice acte judiciare sau extrajudiciare.

⁽³⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

⁽⁴⁰⁾ Regulamentul (UE) 2016/1103 al Consiliului din 24 iunie 2016 de punere în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul competenței, al legii aplicabile și al recunoașterii și executării hotărârilor judecătorești în materia regimurilor matrimoniale (JO L 183, 8.7.2016, p. 1).

⁽⁴¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/1104 al Consiliului din 24 iunie 2016 de punere în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul competenței, al legii aplicabile și al recunoașterii și executării hotărârilor judecătorești în materia efectelor patrimoniale ale parteneriatelor înregistrate (JO L 183, 8.7.2016, p. 30).

Comunicarea realizată prin intermediul punctului de acces electronic european respectă cerințele dreptului Uniunii și ale dreptului intern al statului membru în cauză, în special în ceea ce privește forma, limba și reprezentarea.

(5) Autoritățile competente acceptă comunicarea prin intermediul punctului de acces electronic european în cazurile menționate la alineatul (2).

(6) În cazul în care o persoană fizică sau juridică ori reprezentantul acesteia și-a dat în prealabil consimțământul explicit pentru utilizarea punctului de acces electronic european ca mijloc de comunicare sau ca metodă de notificare sau comunicare, autoritățile competente comunică cu persoana fizică sau juridică respectivă sau cu reprezentantul acesteia în cazurile menționate la alineatul (2) prin intermediul respectivului punct de acces și îi pot notifica ori comunica acte prin intermediul respectivului punct de acces. Fiecare consimțământ este specific procedurii în care este acordat și se acordă separat în scopul comunicării și în cel al notificării sau comunicării actelor. În cazul în care o persoană fizică sau juridică intenționează să utilizeze punctul de acces electronic european din proprie inițiativă pentru comunicare în cadrul unei proceduri, aceasta trebuie să fie în măsură să-și exprime consimțământul în comunicarea inițială respectivă.

(7) Punctul de acces electronic european trebuie conceput astfel încât să asigure identificarea utilizatorilor.

CAPITOLUL IV

AUDIAREA PRIN VIDEOCONFERINȚĂ SAU ALTĂ TEHNOLOGIE DE COMUNICARE LA DISTANȚĂ

Articolul 5

Participarea la o audiere prin videoconferință sau altă tehnologie de comunicare la distanță în materie civilă și comercială

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice care reglementează utilizarea videoconferinței sau a altei tehnologii de comunicare la distanță în cadrul procedurilor desfășurate în temeiul Regulamentelor (CE) nr. 861/2007, (UE) nr. 655/2014 și (UE) 2020/1783 și la cererea unei părți ori a reprezentantului acesteia sau, dacă acest lucru este prevăzut de dreptul intern, din proprie inițiativă, în cadrul procedurilor în materie civilă și comercială, când una dintre părți sau reprezentantul acesteia se află în alt stat membru, autoritatea competentă decide cu privire la participarea părților și a reprezentanților acestora la o audiere prin videoconferință sau prin altă tehnologie de comunicare la distanță, pe baza următoarelor elemente:

- (a) disponibilitatea unei astfel de tehnologii;
- (b) poziția părților din cadrul procedurii cu privire la utilizarea unei astfel de tehnologii; și
- (c) caracterul adecvat al utilizării unei astfel de tehnologii în circumstanțele specifice ale cauzei.

(2) Autoritatea competentă care efectuează audierea se asigură că părțile și reprezentanții acestora, inclusiv persoanele cu dizabilități, au acces la videoconferința prin care se realizează audierea.

(3) În cazul în care înregistrarea audierilor este prevăzută de dreptul intern al statului membru în care se desfășoară procedura, aceleași norme se aplică și pentru audierile desfășurate prin videoconferință sau altă tehnologie de comunicare la distanță. Statele membre în care se desfășoară procedura iau măsurile corespunzătoare, în conformitate cu dreptul intern, pentru a se asigura că aceste înregistrări sunt realizate și stocate într-un mod securizat și nu sunt difuzate public.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), procedura de efectuare a audierilor prin videoconferință sau prin altă tehnologie de comunicare la distanță este reglementată de dreptul intern al statului membru care desfășoară audierea.

Articolul 6

Audierea prin videoconferință sau prin altă tehnologie de comunicare la distanță în materie penală

(1) Prezentul articol se aplică procedurilor desfășurate în temeiul următoarelor acte juridice:

- (a) Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului ⁽⁴²⁾, în special articolul 18 alineatul (1) litera (a);
- (b) Decizia-cadru 2008/909/JAI, în special articolul 6 alineatul (3);
- (c) Decizia-cadru 2008/947/JAI, în special articolul 17 alineatul (4);
- (d) Decizia-cadru 2009/829/JAI, în special articolul 19 alineatul (4);
- (e) Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴³⁾, în special articolul 6 alineatul (4);
- (f) Regulamentul (UE) 2018/1805, în special articolul 33 alineatul (1).

(2) În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru solicită (denumită în continuare „autoritatea competentă solicitantă”) audierea unei persoane suspectate, acuzate sau condamnate ori a unei persoane afectate, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2018/1805, alta decât o persoană suspectată, acuzată sau condamnată, care este prezentă într-un alt stat membru în cadrul unei proceduri desfășurate în temeiul actelor juridice enumerate la alineatul (1) al prezentului articol, autoritatea competentă a respectivului alt stat membru (denumită în continuare „autoritatea competentă solicitată”) permite participarea persoanei în cauză la audiere prin videoconferință sau prin altă tehnologie de comunicare la distanță, cu condiția ca:

- (a) circumstanțele specifice ale cauzei să justifice utilizarea unei astfel de tehnologii; și
- (b) persoana suspectată, acuzată sau condamnată ori persoana afectată să-și fi dat consimțământul cu privire la utilizarea videoconferinței sau a altei tehnologii de comunicare la distanță pentru audierea respectivă în conformitate cu cerințele menționate la al doilea, al treilea și al patrulea paragraf de la prezentul alineat.

Înainte de a-și da consimțământul pentru utilizarea videoconferinței sau a altei tehnologii de comunicare la distanță, persoana suspectată sau acuzată trebuie să aibă posibilitatea de a solicita consultanță din partea unui avocat în conformitate cu Directiva 2013/48/UE. Autoritățile competente furnizează persoanei care urmează să fie audiată informații cu privire la procedura de desfășurare a unei audieri prin videoconferință sau altă tehnologie de comunicare la distanță, precum și cu privire la drepturile sale procedurale, inclusiv dreptul la interpretare și dreptul de a avea acces la un avocat, înainte de a-și da consimțământul.

Consimțământul se dă în mod voluntar și neechivoc, iar autoritatea competentă solicitantă verifică acest consimțământ înainte de începerea audierii. Verificarea consimțământului se înregistrează în înregistrările de audiere în conformitate cu dreptul intern al statului membru solicitant.

Fără a aduce atingere principiului unui proces echitabil și dreptului la o cale de atac în temeiul dreptului procedural intern, autoritatea competentă poate decide să nu solicite consimțământul persoanelor menționate la prezentul alineat primul paragraf litera (b) în cazul în care participarea la o audiere în persoană reprezintă o amenințare gravă la adresa siguranței publice sau a sănătății publice, care se dovedește a fi reală și prezentă sau previzibilă.

(3) Autoritatea competentă solicitată se asigură că persoanele menționate la alineatul (2), inclusiv persoanele cu dizabilități, au acces la infrastructura necesară pentru a utiliza videoconferința sau altă tehnologie de comunicare la distanță.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere altor acte juridice ale Uniunii care prevăd utilizarea videoconferinței sau a unei alte tehnologii de comunicare la distanță în materie penală.

(5) Se asigură confidențialitatea comunicării dintre o persoană suspectată, acuzată sau condamnată ori o persoană afectată și avocatul acesteia înaintea și în timpul audierii prin videoconferință sau altă tehnologie de comunicare la distanță, în conformitate cu dreptul intern aplicabil.

⁽⁴²⁾ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

⁽⁴³⁾ Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție (JO L 338, 21.12.2011, p. 2).

(6) Înaintea audierii unui copil prin videoconferință sau altă tehnologie de comunicare la distanță, se informează cu promptitudine titularii răspunderii părintești, astfel cum sunt definiți la articolul 3 punctul 2 din Directiva (UE) 2016/800, sau alt adult corespunzător, astfel cum este menționat la articolul 5 alineatul (2) din directiva menționată. Când decide dacă să audieze sau nu un copil prin videoconferință sau altă tehnologie de comunicare la distanță, autoritatea competentă ține seama de interesul superior al copilului.

(7) În cazul în care înregistrarea audierilor este prevăzută în dreptul intern al unui stat membru pentru cauzele interne, aceleași norme se aplică și pentru audierile desfășurate prin videoconferință sau altă tehnologie de comunicare la distanță în cauzele transfrontaliere. Statul membru solicitant ia măsurile corespunzătoare, în conformitate cu dreptul intern, pentru a se asigura că aceste înregistrări sunt realizate și stocate într-un mod securizat și nu sunt difuzate public.

(8) În cazul încălcării cerințelor sau a garanțiilor prevăzute la prezentul articol, o persoană suspectată, acuzată sau condamnată ori o persoană afectată are posibilitatea de a recurge la o cale de atac efectivă, în conformitate cu dreptul intern și cu respectarea deplină a cartei.

(9) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(8), procedura privind desfășurarea unei audieri prin videoconferință sau prin altă tehnologie de comunicare la distanță este reglementată de dreptul intern al statului membru solicitant. Autoritățile competente solicitante și cele solicitate convin asupra aspectelor practice ale audierii.

CAPITOLUL V

SERVICIILE DE ÎNCREDERE, EFECTELE JURIDICE ALE ACTELOR ÎN FORMAT ELECTRONIC ȘI PLATA ELECTRONICĂ A TAXELOR

Articolul 7

Semnături electronice și sigilii electronice

(1) În cazul comunicării electronice efectuate în temeiul prezentului regulament este aplicabil cadrul juridic general pentru utilizarea serviciilor de încredere, prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 910/2014.

(2) În cazul în care un act transmis în cadrul comunicării electronice menționate la articolul 3 din prezentul regulament necesită un sigiliu sau o semnătură, în conformitate cu actele juridice enumerate în anexele I și II la prezentul regulament, actul respectiv trebuie să prezinte un sigiliu electronic calificat sau o semnătură electronică calificată, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 910/2014.

(3) În cazul în care un act transmis în cadrul unei comunicări electronice în cazurile menționate la articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament necesită semnătura persoanei care transmite actul, persoana respectivă îndeplinește această cerință:

- (a) prin identificarea electronică cu un nivel de asigurare ridicat, astfel cum este precizat la articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 910/2014; sau
- (b) printr-o semnătură electronică calificată, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 12 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014.

Articolul 8

Efectele juridice ale actelor în format electronic

Nu se pot nega efectele juridice ale actelor transmise în cadrul comunicării electronice și respectivele acte nu pot fi considerate inadmisibile în contextul procedurilor judiciare transfrontaliere desfășurate în temeiul actelor juridice enumerate în anexele I și II exclusiv pentru motivul că respectivele acte sunt în format electronic.

Articolul 9

Plata electronică a taxelor

(1) Statele membre asigură posibilitatea plății electronice a taxelor, inclusiv din state membre diferite de cel în care este situată autoritatea competentă.

(2) Mijloacele tehnice pentru plata electronică a taxelor respectă normele aplicabile privind accesibilitatea. În cazul în care mijloacele de plată electronică a taxelor care sunt disponibile permit acest lucru, se asigură accesul la acestea prin punctul de acces electronic european.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII PROCEDURALE ȘI EVALUARE

Articolul 10

Adoptarea actelor de punere în aplicare de către Comisie

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind sistemul informatic descentralizat menționat la articolul 3 alineatul (1) din prezentul regulament și punctul de acces electronic european menționat la articolul 4 alineatul (1) din prezentul regulament, în care prevede următoarele:

- (a) specificațiile tehnice ale metodelor de comunicare prin mijloace electronice pentru sistemul informatic descentralizat;
- (b) specificațiile tehnice ale protocoalelor de comunicare;
- (c) obiectivele în materie de securitate a informațiilor și măsurile tehnice relevante care să asigure standardele minime de securitate a informațiilor și un nivel ridicat de securitate cibernetică pentru prelucrarea și comunicarea informațiilor în cadrul sistemului informatic descentralizat;
- (d) obiectivele minime de disponibilitate și posibilele cerințe tehnice conexe pentru serviciile furnizate de sistemul informatic descentralizat;
- (e) standardele procedurale digitale, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 9 din Regulamentul (UE) 2022/850;
- (f) un calendar de punere în aplicare care stabilește, printre altele, datele de disponibilitate a software-ului de implementare de referință menționat la articolul 12 din prezentul regulament, de instalare a acestuia de către autoritățile competente și, după caz, de finalizare a ajustărilor sistemelor informatice naționale necesare pentru asigurarea conformității cu cerințele menționate la literele (a)-(e) din prezentul alineat; și
- (g) specificațiile tehnice pentru punctul de acces electronic european, inclusiv mijloacele utilizate pentru identificarea electronică a utilizatorului la nivelul de asigurare ridicat astfel cum este precizat la articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 și perioada de păstrare pentru stocarea informațiilor și a actelor.

(2) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2).

(3) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se adoptă până la:

- (a) 17 ianuarie 2026, pentru actele juridice enumerate la punctele 3 și 4 din anexa I și pentru actele juridice enumerate la punctele 1, 10 și 11 din anexa II;
- (b) 17 ianuarie 2027, pentru actele juridice enumerate la punctele 1, 8, 9 și 10 din anexa I și pentru actele juridice enumerate la punctele 5 și 9 din anexa II;
- (c) 17 ianuarie 2028, pentru actele juridice enumerate la punctele 6, 11 și 12 din anexa I și pentru actele juridice enumerate la punctele 2, 3, 4 și 8 din anexa II; și
- (d) 17 ianuarie 2029, pentru actele juridice enumerate la punctele 2, 5, 7 și 13 din anexa I și pentru actele juridice enumerate la punctele 6 și 7 din anexa II.

Articolul 11

Formarea profesională

(1) Statele membre se asigură că profesioniștilor din domeniul justiției în cauză și autorităților competente li se oferă formarea necesară pentru utilizarea eficientă a sistemului informatic descentralizat și pentru utilizarea corespunzătoare a videoconferinței sau a altei tehnologii de comunicare de la distanță. Fără a aduce atingere independenței justiției și diferențelor de organizare a sistemului judiciar din Uniune și respectând în mod corespunzător independența profesiei juridice, statele membre încurajează o astfel de formare pentru judecători, procurori și alți profesioniști din domeniul justiției.

(2) Comisia se asigură că formarea profesioniștilor din domeniul justiției în ceea ce privește utilizarea eficientă a sistemului informatic descentralizat se numără printre prioritățile de formare sprijinite de programele financiare relevante ale Uniunii.

(3) Statele membre încurajează autoritățile să facă schimb de bune practici privind videoconferințele pentru a reduce costurile și a spori eficiența.

(4) Comisia informează statele membre despre posibilitatea de a solicita granturi pentru sprijinirea activităților menționate la alineatele (1) și (3) în cadrul programelor financiare relevante ale Uniunii.

Articolul 12

Software-ul de implementare de referință

(1) Comisia este responsabilă cu elaborarea, accesibilitatea, dezvoltarea și întreținerea unui software de implementare de referință, pe care statele membre pot opta să îl aplice drept sistem back-end propriu în locul unui sistem informatic național. Elaborarea, dezvoltarea și întreținerea software-ului de implementare de referință se finanțează din bugetul general al Uniunii.

(2) Comisia pune la dispoziție, întreține și sprijină gratuit software-ul de implementare de referință.

(3) Software-ul de implementare de referință oferă o interfață comună pentru a comunica cu alte sisteme informatice naționale.

Articolul 13

Costurile sistemului informatic descentralizat, ale punctului de acces electronic european și ale sistemelor informatice naționale

(1) Fiecare stat membru sau entitate care operează un punct de acces e-CODEX autorizat, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2022/850, suportă costurile de instalare, de funcționare și de întreținere a punctelor de acces ale sistemului informatic descentralizat de care sunt responsabile.

(2) Fiecare stat membru sau entitate care operează un punct de acces e-CODEX autorizat, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2022/850, suportă costurile de creare și de ajustare a sistemelor sale informatice naționale relevante sau, dacă este cazul, a altor sisteme informatice pentru a asigura interoperabilitatea acestora cu punctele de acces și suportă costurile de administrare, de funcționare și de întreținere a sistemelor respective.

(3) Comisia informează statele membre despre posibilitatea de a solicita granturi pentru sprijinirea activităților menționate la alineatele (1) și (2) în cadrul programelor financiare relevante ale Uniunii.

(4) Organele și agențiile Uniunii suportă costurile de instalare, de funcționare și de întreținere a componentelor sistemului informatic descentralizat care se află în responsabilitatea lor.

(5) Organele și agențiile Uniunii suportă costurile de creare și de ajustare a sistemelor lor de gestionare a cazurilor pentru a asigura interoperabilitatea acestora cu punctele de acces și suportă costurile de administrare, de funcționare și de întreținere a sistemelor respective.

(6) Comisia suportă toate costurile legate de punctul de acces electronic european.

Articolul 14

Protecția informațiilor transmise

(1) Autoritatea competentă este considerată un operator în înțelesul Regulamentelor (UE) 2016/679 și (UE) 2018/1725 sau al Directivei (UE) 2016/680 în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal trimise sau primite prin sistemul informatic descentralizat.

(2) Comisia este considerată operator în înțelesul Regulamentului (UE) 2018/1725 în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către punctul de acces electronic european.

(3) Autoritățile competente se asigură că informațiile transmise altei autorități competente în contextul procedurilor judiciare transfrontaliere și considerate confidențiale în temeiul dreptului intern al statului membru de unde sunt trimise fac obiectul normelor de confidențialitate prevăzute în dreptul Uniunii și în dreptul intern al statului membru căruia îi sunt trimise.

*Articolul 15***Procedura comitetului**

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 16***Monitorizare și evaluare**

- (1) La patru ani de la data intrării în vigoare a actelor de punere în aplicare menționate la articolul 10 alineatul (3) litera (d) și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport întocmit pe baza informațiilor furnizate de statele membre Comisiei și colectate de aceasta. Comisia include, de asemenea, o evaluare a efectului comunicării electronice asupra egalității armelor în contextul procedurilor civile și penale transfrontaliere. Comisia evaluează cu precădere aplicarea articolului 5. Pe baza respectivei evaluări, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere legislativă prin care obligă statele membre să pună la dispoziție videoconferința sau altă tehnologie de comunicare la distanță, specificând tehnologia relevantă și standardele de interoperabilitate și instituind cooperarea judiciară cu scopul de a oferi părților la proceduri acces la infrastructura necesară pentru utilizarea videoconferinței sau a altei tehnologii de comunicare la distanță în incintele autorităților competente din statul membru în care este prezentă o parte.
- (2) Dacă nu se aplică o procedură de notificare echivalentă prevăzută în alte acte juridice ale Uniunii, statele membre transmit anual Comisiei următoarele informații relevante pentru evaluarea funcționării și a aplicării prezentului regulament:
- (a) în termen de trei ani de la data intrării în vigoare a fiecăruia dintre actele de punere în aplicare menționate la articolul 10 alineatul (3), costurile suportate pentru crearea sistemelor lor informatice naționale relevante sau pentru ajustarea acestora pentru a asigura interoperabilitatea lor cu punctele de acces;
 - (b) în termen de trei ani de la data intrării în vigoare a fiecăruia dintre actele de punere în aplicare menționate la articolul 10 alineatul (3) litera (b), durata, calculată de la primirea cererii de către autoritatea competentă până la data pronunțării hotărârii, a procedurilor judiciare în primul grad de jurisdicție desfășurate în temeiul actelor juridice enumerate la punctele 3, 4 și 9 din anexa I, dacă este disponibilă;
 - (c) în termen de trei ani de la data intrării în vigoare a fiecăruia dintre actele de punere în aplicare menționate la articolul 10 alineatul (3), timpul care a fost necesar pentru transmiterea informațiilor referitoare la hotărârea privind recunoașterea și executarea unei hotărâri judecătorești ori a unei decizii judiciare sau, dacă nu este cazul, timpul care a fost necesar pentru transmiterea informațiilor despre rezultatele executării unei astfel de hotărâri judecătorești sau decizii judiciare, în temeiul actelor juridice enumerate la punctele 1-7 și 9-11 din anexa II, grupate pe acte juridice corespunzătoare, dacă sunt disponibile;
 - (d) în termen de trei ani de la data intrării în vigoare a fiecăruia dintre actele de punere în aplicare menționate la articolul 10 alineatul (3), numărul de cereri transmise prin intermediul sistemului informatic descentralizat în conformitate cu articolul 3 alineatele (1) și (2), dacă astfel de informații sunt disponibile.
- (3) În scopul stabilirii unui eșantion, fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități competente pentru a colecta datele privind numărul de audieri efectuate de autoritățile respective în care s-a utilizat videoconferința sau altă tehnologie de comunicare la distanță în conformitate cu articolele 5 și 6. Astfel de date sunt furnizate Comisiei începând cu 2 mai 2026.
- (4) Software-ul de implementare de referință și, în cazul în care este echipat astfel, sistemul back-end național trebuie să colecteze în mod programat datele menționate la alineatul (2) literele (b), (c) și (d) și să le transmită anual Comisiei.
- (5) Statele membre depun toate eforturile pentru a colecta datele menționate la alineatul (2) literele (b), (c) și (d).

Articolul 17

Informații care trebuie comunicate Comisiei

(1) Statele membre comunică Comisiei, până la 17 iulie 2024, următoarele informații în vederea punerii acestora la dispoziție pe portalul european e-justiție:

- (a) detaliile referitoare la portalurile informatice naționale, când este cazul;
- (b) o descriere a legilor și a procedurilor naționale aplicabile în materie de videoconferințe, în conformitate cu articolele 5 și 6;
- (c) informații privind taxele datorate;
- (d) detalii privind metodele de plată electronică disponibile pentru taxele datorate în cauzele transfrontaliere;
- (e) autoritățile competente în temeiul actelor juridice enumerate în anexele I și II, în cazul în care acestea nu au fost deja notificate Comisiei în conformitate cu actele juridice respective.

Statele membre comunică fără întârziere Comisiei orice modificare referitoare la informațiile menționate la primul paragraf.

(2) Dacă sunt în măsură să aplice articolul 5 sau 6 ori să exploateze sistemul informatic descentralizat înainte de data prevăzută în prezentul regulament, statele membre notifică acest lucru Comisiei. Comisia pune la dispoziție aceste informații în format electronic, în special pe portalul european e-justiție.

CAPITOLUL VII

MODIFICĂRI ADUSE ACTELOR JURIDICE DIN DOMENIUL COOPERĂRII JUDICIARE ÎN MATERIE CIVILĂ ȘI COMERCIALĂ

Articolul 18

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 805/2004

La articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 805/2004 se adaugă următoarea literă:

„(e) modalitățile electronice de notificare sau comunicare prevăzute la articolele 19 și 19a din Regulamentul (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) (JO L 405, 2.12.2020, p. 40).”

Articolul 19

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1896/2006

Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Cererea se introduce prin mijloacele de comunicare electronice prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului (*), pe suport de hârtie sau prin orice alt mijloc, inclusiv electronic, de comunicare care este acceptat de statul membru de origine și care poate fi utilizat de instanța de origine.

(*) Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 privind digitalizarea cooperării judiciare și a accesului la justiție în cadrul procedurilor transfrontaliere în materie civilă, comercială și penală și de modificare a anumitor acte din domeniul cooperării judiciare (JO L, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).”

2. La articolul 7 alineatul (6), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cererea se semnează de către reclamant sau, după caz, de către reprezentantul reclamantului. Atunci când cererea se introduce pe cale electronică în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol, obligația de semnare a acesteia se îndeplinește în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2023/2844. Semnătura electronică se recunoaște în statul membru de origine fără a putea fi supusă unor condiții suplimentare.”

3. La articolul 13 se adaugă următorul alineat:

„Somația europeană de plată poate fi comunicată sau notificată părâtului prin mijloacele de notificare sau de comunicare electronice prevăzute la articolele 19 și 19a din Regulamentul (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) (JO L 405, 2.12.2020, p. 40).”

4. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Opoziția se introduce prin mijloacele de comunicare electronice prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2023/2844, pe suport de hârtie sau prin orice alt mijloc, inclusiv electronic, de comunicare care este acceptat de statul membru de origine și care poate fi utilizat de instanța de origine.”;

- (b) la alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Opoziția se semnează de către părât sau, după caz, de către reprezentantul părâtului. Atunci când opoziția se introduce pe cale electronică în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol, obligația de semnare a opoziției se îndeplinește în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2023/2844. Semnătura electronică se recunoaște în statul membru de origine fără a putea fi supusă unor condiții suplimentare.”

Articolul 20

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 861/2007

Regulamentul (CE) nr. 861/2007 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Reclamantul inițiază procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă prin completarea formularului de cerere, utilizând formularul de cerere tip A prevăzut în anexa I la prezentul regulament și prin depunerea sau trimiterea acestuia în mod direct la instanța competentă, prin poștă, prin mijloacele electronice de comunicare prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului (*) sau prin orice alt mijloc de comunicare acceptat de statul membru în care s-a inițiat procedura, cum ar fi prin fax sau e-mail. Formularul de cerere include o descriere a probelor care susțin cererea și este însoțit, dacă este cazul, de orice documente justificative relevante.

(*) Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 privind digitalizarea cooperării judiciare și a accesului la justiție în cadrul procedurilor transfrontaliere în materie civilă, comercială și penală și de modificare a anumitor acte din domeniul cooperării judiciare (JO L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).”

2. La articolul 13 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) prin intermediul serviciilor poștale.”.

3. La articolul 13 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) prin modalitățile electronice de notificare sau comunicare prevăzute la articolele 19 și 19a din Regulamentul (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului (*); sau

(*) Regulamentul (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) (JO L 405, 2.12.2020, p. 40).”

4. La articolul 13 alineatul (1) se adaugă următoarea literă:

„(c) prin intermediul punctului de acces electronic european creat în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2023/2844, cu condiția ca destinatarul să își fi dat în prealabil consimțământul expres pentru utilizarea acestui mijloc în scopul notificării sau comunicării de acte în cursul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă în cauză.”

5. La articolul 13, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Toate comunicările care nu sunt menționate la alineatul (1) dintre instanță și părți sau alte persoane implicate în proceduri se efectuează:

(a) prin mijloace electronice, cu confirmare de primire, în cazul în care aceste mijloace sunt disponibile din punct de vedere tehnic și admisibile în conformitate cu normele procedurale ale statului membru în care se desfășoară procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă în cauză, cu condiția ca partea sau persoana în cauză să fi acceptat în prealabil astfel de mijloace de comunicare sau ca partea sau persoana în cauză să aibă, în conformitate cu normele procedurale ale statului membru în care aceasta își are domiciliul sau reședința obișnuită, obligația legală de a accepta astfel de mijloace de comunicare; ori

(b) prin mijloacele de comunicare electronice prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2023/2844.”

6. La articolul 15a, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că părțile pot plăti electronic taxele judiciare prin mijloace de plată la distanță care să permită părților să efectueze plățile și dintr-un alt stat membru decât cel în care este situată instanța, în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) 2023/2844.”

Articolul 21

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 606/2013

Regulamentul (UE) nr. 606/2013 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 8 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Atunci când persoana care reprezintă amenințarea își are reședința în statul membru de origine, notificarea se efectuează în conformitate cu dreptul statului membru respectiv. Atunci când persoana care reprezintă amenințarea își are reședința într-un stat membru diferit de statul membru de origine, notificarea se efectuează prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire ori printr-un mijloc echivalent sau prin modalitățile electronice de notificare sau comunicare prevăzute la articolele 19 și 19a din Regulamentul (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Atunci când persoana care reprezintă amenințarea își are reședința într-o țară terță, notificarea se efectuează prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau printr-un mijloc echivalent.

(*) Regulamentul (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) (JO L 405, 2.12.2020, p. 40).”

2. La articolul 11 alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Atunci când persoana care reprezintă amenințarea își are reședința în statul membru solicitat, notificarea se efectuează în conformitate cu dreptul statului membru respectiv. Atunci când persoana care reprezintă amenințarea își are reședința într-un stat membru diferit de statul membru solicitat, notificarea se efectuează prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire ori printr-un mijloc echivalent sau prin modalitățile electronice de notificare sau comunicare prevăzute la articolele 19 și 19a din Regulamentul (UE) 2020/1784. Atunci când persoana care reprezintă amenințarea își are reședința într-o țară terță, notificarea se efectuează prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau printr-un mijloc echivalent.”

Articolul 22

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 655/2014

Regulamentul (UE) nr. 655/2014 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 8, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Cererea și documentele justificative pot fi înaintate prin orice mijloc de comunicare, inclusiv electronic, care este acceptat în temeiul normelor procedurale din statul membru în care este depusă cererea sau prin mijloacele electronice de comunicare prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 privind digitalizarea cooperării judiciare și a accesului la justiție în cadrul procedurilor transfrontaliere în materie civilă, comercială și penală și de modificare a anumitor acte din domeniul cooperării judiciare (JO L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).”

2. La articolul 17, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Hotărârea asupra cererii este adusă la cunoștința creditorului în conformitate cu procedura prevăzută de legislația statului membru de origine pentru ordonanțele naționale echivalente sau prin mijloacele electronice de comunicare prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2023/2844.”

3. Articolul 29 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 29

Transmiterea actelor

(1) Atunci când prezentul regulament prevede transmiterea de acte în conformitate cu prezentul articol, transmiterea se efectuează în conformitate cu Regulamentul (UE) 2023/2844, în ceea ce privește comunicarea dintre autorități, sau prin orice mijloc adecvat, când comunicarea trebuie efectuată de creditori, cu condiția ca actul primit să aibă un conținut conform și fidel actului transmis și ca toate informațiile conținute de acesta să poată fi citite cu ușurință.

(2) Instanța sau autoritatea care a primit actele în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol transmite, până la sfârșitul zilei lucrătoare următoare datei primirii:

- (a) autorității care a transmis actele o confirmare de primire, în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2844; sau
- (b) creditorului sau băncii care a transmis actele o confirmare de primire, prin mijlocul de transmitere cel mai rapid posibil.

Instanța sau autoritatea care a primit actele în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol utilizează formularul standard de confirmare a primirii stabilit prin intermediul actelor de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 52 alineatul (2).”

4. Articolul 36 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Depunerea unei cereri pentru introducerea unei căi de atac în temeiul articolului 33, 34 sau 35 se face utilizând formularul de introducere a unei căi de atac stabilit prin acte de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 52 alineatul (2).

Cererea poate fi înaintată în orice moment:

- (a) prin orice mijloc de comunicare, inclusiv electronic, care este acceptat în temeiul normelor procedurale din statul membru în care este depusă cererea; sau
- (b) prin mijloacele electronice de comunicare prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2023/2844.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Cu excepția cazurilor în care cererea a fost înaintată de debitor în temeiul articolului 34 alineatul (1) litera (a) sau al articolului 35 alineatul (3), hotărârea privind cererea se emite după ce ambelor părți li s-a dat posibilitatea să își prezinte cauza, inclusiv prin mijloacele adecvate ale tehnologiei comunicațiilor care sunt disponibile și acceptate în temeiul dreptului intern al fiecărui stat membru implicat sau prin mijloacele electronice de comunicare prevăzute în Regulamentul (UE) 2023/2844.”

Articolul 23

Modificarea Regulamentului (UE) 2015/848

Regulamentul (UE) 2015/848 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 42 alineatul (3), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Cooperarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol se pune în aplicare în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 privind digitalizarea cooperării judiciare și a accesului la justiție în cadrul procedurilor transfrontaliere în materie civilă, comercială și penală și de modificare a anumitor acte din domeniul cooperării judiciare (JO L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).”

2. Articolul 53 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 53

Dreptul de a depune cereri de admitere a creanțelor

Orice creditor străin poate depune o cerere de admitere a creanței în cadrul procedurii de insolvență, prin orice mijloc de comunicare care este acceptat de legea statului în care s-a deschis procedura sau prin mijloacele electronice de comunicare prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2023/2844.

Reprezentarea de către un avocat sau de un alt practician în domeniul dreptului nu este obligatorie în scopul exclusiv al depunerii cererilor de admitere a creanțelor.”

3. La articolul 57 alineatul (3), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Cooperarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol se pune în aplicare în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2844.”

Articolul 24

Modificarea Regulamentului (UE) 2020/1784

Regulamentul (UE) 2020/1784 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 12, alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) În sensul alineatelor (1) și (2), agenții diplomatici sau funcționarii consulari, în situațiile în care notificarea sau comunicarea este efectuată în conformitate cu articolul 17, precum și autoritatea sau persoana, în situațiile în care notificarea sau comunicarea este efectuată în conformitate cu articolul 18, 19, 19a sau 20, informează destinatarul că acesta poate refuza să accepte actul și că fie formularul L din anexa I, fie o declarație scrisă de refuz trebuie să fie returnată respectivelor agenți sau funcționari, ori respectivei autorități sau respectivei persoane, după caz.”

2. La articolul 13, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Prezentul articol se aplică și în cazul celorlalte mijloace de transmitere și de notificare sau comunicare a actelor judiciare prevăzute în secțiunea 2, cu excepția articolului 19a.”

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 19a

Notificarea sau comunicarea electronică prin punctul de acces electronic european

(1) Notificarea sau comunicarea actelor judiciare poate fi efectuată direct către o persoană care are o adresă cunoscută în scopul notificării sau al comunicării în alt stat membru prin intermediul punctului de acces electronic european creat în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului (*), cu condiția ca destinatarul să își fi dat în prealabil consimțământul expres pentru utilizarea respectivului mijloc electronic în scopul notificării sau comunicării de acte în cursul procedurilor judiciare în cauză.

(2) Destinatarul confirmă primirea actelor cu o confirmare de primire care include data primirii. Data notificării sau comunicării actelor este data specificată în confirmarea de primire. Aceeași normă se aplică în cazul notificării sau comunicării actelor refuzate care este remediată în conformitate cu articolul 12 alineatul (5).

(*) Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 privind digitalizarea cooperării judiciare și a accesului la justiție în cadrul procedurilor transfrontaliere în materie civilă, comercială și penală și de modificare a anumitor acte din domeniul cooperării judiciare (JO L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).”

4. La articolul 37 se adaugă următorul alineat:

„(3) Articolul 19a se aplică din prima zi a lunii care urmează perioadei de doi ani de la data intrării în vigoare a actelor de punere în aplicare menționate la articolul 10 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) 2023/2844.”

CAPITOLUL VIII

MODIFICĂRI ADUSE ACTELOR JURIDICE DIN DOMENIUL COOPERĂRII JUDICIARE ÎN MATERIE PENALĂ

Articolul 25

Modificarea Regulamentului (UE) 2018/1805

Regulamentul (UE) 2018/1805 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Un ordin de indisponibilizare se transmite prin intermediul unui certificat de indisponibilizare. Autoritatea emitentă transmite certificatul de indisponibilizare prevăzut la articolul 6 direct autorității de executare sau, dacă este cazul, autorității centrale menționate la articolul 24 alineatul (2).”

2. La articolul 7, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea de executare trimite autorității emitente un raport cu privire la executarea ordinului de indisponibilizare, inclusiv o descriere a bunurilor indisponibilizate și, atunci când este posibil, cuprinzând o estimare a valorii bunurilor. Raportarea respectivă se realizează fără întârzieri nejustificate odată ce autoritatea de executare este informată că ordinul de indisponibilizare a fost executat.”

3. La articolul 8, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Orice decizie de nerecunoaștere sau de neexecutare a ordinului de indisponibilizare se pronunță fără întârziere și se notifică imediat autorității emitente.”

4. La articolul 9, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:
- „(4) Autoritatea de executare comunică fără întârziere autorității emitente hotărârea de recunoaștere și de executare a ordinului de indisponibilizare.”
5. La articolul 10, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(2) Autoritatea de executare prezintă imediat autorității emitente un raport privind amânarea executării ordinului de indisponibilizare, indicând motivele amânării și, dacă este posibil, durata estimativă a amânării.
- (3) De îndată ce motivele amânării încetează să existe, autoritatea de executare ia imediat măsurile necesare pentru executarea ordinului de indisponibilizare și informează în acest sens autoritatea emitentă.”
6. La articolul 12, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
- „(2) Ținând cont de circumstanțele cazului, autoritatea de executare poate prezenta o cerere motivată autorității emitente pentru a limita perioada în care bunurile urmează a fi indisponibilizate. O astfel de cerere, inclusiv eventualele informații justificative relevante, se transmite direct autorității emitente. Atunci când examinează o astfel de cerere, autoritatea emitentă ține seama de toate interesele, inclusiv de cele ale autorității de executare. Autoritatea emitentă răspunde cât mai curând posibil la cerere. În cazul în care autoritatea emitentă nu este de acord cu limitarea, aceasta informează autoritatea de executare cu privire la motivele sale. În acest caz, bunurile rămân indisponibilizate în conformitate cu alineatul (1). În cazul în care autoritatea emitentă nu răspunde în termen de șase săptămâni de la primirea cererii, autoritatea de executare nu mai este obligată să execute ordinul de indisponibilizare.”
7. La articolul 14, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „(1) Un ordin de confiscare se transmite prin intermediul unui certificat de confiscare. Autoritatea emitentă transmite certificatul de confiscare prevăzut la articolul 17 direct autorității de executare sau, dacă este cazul, autorității centrale menționate la articolul 24 alineatul (2).”
8. La articolul 16 alineatul (3), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:
- „Autoritatea emitentă informează imediat autoritatea de executare în cazul în care:”
9. La articolul 18, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:
- „(6) De îndată ce s-a încheiat executarea ordinului de confiscare, autoritatea de executare informează autoritatea emitentă cu privire la rezultatele executării.”
10. La articolul 19, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) Orice decizie de nerecunoaștere sau de neexecutare a ordinului de confiscare se pronunță fără întârziere și se notifică imediat autorității emitente.”
11. La articolul 20, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
- „(2) Autoritatea de executare comunică fără întârziere autorității emitente hotărârea de recunoaștere și de executare a ordinului de confiscare.”
12. La articolul 21, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(3) Autoritatea de executare prezintă fără întârziere autorității emitente un raport privind amânarea executării ordinului de confiscare, indicând motivele amânării și, dacă este posibil, durata estimativă a amânării.
- (4) De îndată ce motivele amânării încetează să existe, autoritatea de executare ia fără întârziere măsurile necesare pentru executarea ordinului de confiscare și informează în acest sens autoritatea emitentă.”
13. La articolul 25:
- (a) titlul se înlocuiește cu următorul text:
- „Mijloace de comunicare”;
- (b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „(1) Cu excepția comunicării în temeiul articolului 8 alineatele (2) și (4), al articolului 9 alineatul (5), al articolului 19 alineatul (2), al articolului 20 alineatul (4) și al articolului 29 alineatul (3), comunicarea oficială în temeiul prezentului regulament între autoritatea emitentă și autoritatea de executare se efectuează în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

- (2) În cazul în care un stat membru a desemnat o autoritate centrală, alineatul (1) se aplică și comunicării oficiale cu autoritatea centrală a unui alt stat membru.
- (3) Dacă este necesar, autoritatea emitentă și autoritatea de executare se consultă reciproc fără întârziere în vederea asigurării unei aplicări eficiente a prezentului regulament, utilizând orice mijloace de comunicare adecvate.

(*) Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 privind digitalizarea cooperării judiciare și a accesului la justiție în cadrul procedurilor transfrontaliere în materie civilă, comercială și penală și de modificare a anumitor acte din domeniul cooperării judiciare (JO L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>)."

14. La articolul 27, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Autoritatea emitentă informează imediat autoritatea de executare cu privire la retragerea unui ordin de indisponibilizare sau a unui ordin de confiscare, precum și cu privire la orice hotărâre sau măsură care determină retragerea unui ordin de indisponibilizare sau unui ordin de confiscare.

(3) În măsura în care executarea nu s-a încheiat, autoritatea de executare încetează executarea ordinului de indisponibilizare sau a ordinului de confiscare de îndată ce a fost informată de către autoritatea emitentă în conformitate cu alineatul (2). Autoritatea de executare transmite statului emitent, fără întârziere nejustificată, confirmarea privind încetarea.”

15. La articolul 31 alineatul (2), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Consultările, sau cel puțin rezultatul acestora, se înregistrează.”

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 26

Intrarea în vigoare și aplicarea

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Se aplică de la 1 mai 2025.
- (3) Cu toate acestea, articolele 3 și 4 se aplică începând cu prima zi a lunii care urmează perioadei de doi ani de la data intrării în vigoare a actelor de punere în aplicare corespunzătoare, menționate la articolul 10 alineatul (3), de instituire a sistemului informatic descentralizat pentru fiecare dintre actele juridice enumerate în anexele I și II.
- (4) Articolele 3 și 4 se aplică procedurilor inițiate începând cu data menționată la alineatul (3) de la prezentul articol.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 13 decembrie 2023.

Pentru Parlamentul European
Președinta
R. METSOLA

Pentru Consiliu
Președintele
P. NAVARRO RÍOS

ANEXA I

Acte juridice din domeniul cooperării judiciare în materie civilă și comercială

1. Directiva 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii.
2. Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui Titlu Executoriu European pentru creanțele necontestate.
3. Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată.
4. Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă.
5. Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere.
6. Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor.
7. Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (reformare).
8. Regulamentul (UE) nr. 606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă.
9. Regulamentul (UE) nr. 655/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unei proceduri pentru ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare în vederea facilitării recuperării transfrontaliere a datoriilor în materie civilă și comercială.
10. Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență.
11. Regulamentul (UE) 2016/1103 al Consiliului din 24 iunie 2016 de punere în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul competenței, al legii aplicabile și al recunoașterii și executării hotărârilor judecătorești în materia regimurilor matrimoniale.
12. Regulamentul (UE) 2016/1104 al Consiliului din 24 iunie 2016 de punere în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul competenței, al legii aplicabile și al recunoașterii și executării hotărârilor judecătorești în materia efectelor patrimoniale ale parteneriatelor înregistrate.
13. Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii.

ANEXA II

Acte juridice din domeniul cooperării judiciare în materie penală

1. Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre.
2. Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor ⁽¹⁾.
3. Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare.
4. Decizia-Cadru 2006/783/JAI a Consiliului din 6 octombrie 2006 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce pentru hotărârile de confiscare.
5. Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană.
6. Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative.
7. Decizia-cadru 2009/829/JAI a Consiliului din 23 octombrie 2009 privind aplicarea, între statele membre ale Uniunii Europene, a principiului recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la arestarea preventivă.
8. Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale ⁽²⁾.
9. Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție.
10. Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală.
11. Regulamentul (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și de confiscare.

⁽¹⁾ JO L 196, 2.8.2003, p. 45.

⁽²⁾ JO L 328, 15.12.2009, p. 42.